

191. Dicsérd Istent, mostan, ó, én lelkem!

Vad Péter Zsigmond

1. Di-csérd az Is - tent, mostan, ó, én lel - kem! Csak őt di - csé - rem, a - míg tart é - le - tem,

5 Fe - je-del-mek - ben nincs re-mény-sé-gem, Nem lesz em - ber - ben én üd - vös - sé - gem.

2. Mert ők meghalnak, ismét porrá lesznek, És az élőkön már nem segíthetnek,
Azért boldogok mindazok lesznek, Akik Istenben erősen hisznek.

191. Dicsérd az Istent, mostan, ó, én lelkem!

3. Gondja az Úrnak vagyon mindenekre, Mennyre és földre és nagy tengerekre,
A bennük való teremtményekre, E földön lakó sok szegényekre.

4. Az igazaknak ő megőrizője, Kegyetleneknek erős büntetője,
A szegényeknek megsegítője, Az éhezőknek ő éltetője.

5. Megszabadítja Isten a foglyokat, Látóvá teszi a szegény vakokat,
Fölemeli az elbotlottakat, Igen szereti az igazakat.

6. És ő megőrzi a jövevényeket, Szegény árvákat és az özvegyeket,
De megbünteti a bűnösöket, Eltörli földről ő ösvényüket.

7. Uralkodol te azért, Uram Isten, Te szent Fiaddal örökké mennyégben,
A Szentlélekkel mind egyetemben, Dicsérünk téged dicsőségben.